

श्रीगणेशाय नमः ।

अथ यावच्छब्धवृद्धकारिकाणां संग्रहः ।

डेभयानुभयः पश्येच्चरान् स्याद्भुः स्थिराँश्चरः ।
समीपसंस्थितं राशिं त्यक्त्वा त्रींस्त्रीन् यथाक्रमम् ॥ इति ।
चरं धनं विना स्यात्सुं स्थिरमन्त्यं विना चरम् ।
युग्मं स्वेन विना युग्मं पश्यतीत्ययमागमः ॥ इति च ।
भय (२) पुण्य (११) विना (४) भावाद् द्रष्टुमाहुः शुभार्गलम्
स्फुट (१२) गो (३) ज्ञेय (१०) भावात्तु विपरीतार्गलं विदुः ॥ (इति)
भागाधिकः कारकः स्यादल्पभागोऽल्पकारकः ।
मेषांशो मध्यखेटः स्यादुपखेटः स एव हि ॥ इति ।
आदित्याश्रयम् तातश्चन्द्रान्माता चतुर्थतः ।
भौमात्तृतीयको भ्राता च बुधात्पुंश्च मातुलः ॥
गुरोः पञ्चमतः पुत्रः शुक्रात्सप्तमतः स्त्रियः ।
शनेरष्टमतो मृत्युरिति तातादि विन्तयेत् ॥ इति ।
केमाद् दृष्टे दृष्टिकः च व्युत्क्रमात्कुम्भसिंहयोः ॥ इति ।
तस्मात्तदीशपर्यन्तं संख्यामत्र दशां विदुः ॥ इति ।
वर्षद्वादशकं तत्र न चेदेकं विनिर्दिशेत् ॥ इति च ।
कुजसौरी केनुराह राजानावलिकुम्भयोः ।
कुजसौरी केनुराह युक्तौ तत्र स्थितौ यदि ।
वर्षद्वादशकं तत्र न चेदेकं विनिर्दिशेत् ॥ (इति) ।
द्विभाषक्षेत्रयोरेव निर्णयः कथ्यतेऽधुना ।
एकः स्वक्षेत्रगोभ्यस्त्वपरत्र यदि संस्थितः ॥
तदान्यत्र स्थितं नाथं परिगृह्य दशां नयेत् ।
द्वावप्यन्यर्क्षगौ तौ चेत्स ग्रहो बलवान् भवेत् ॥

१-२ कारिकायोस्तत्पर्यन्तमेकमेवः अत एते भिन्नकर्तृके । 'चरसं स्थिरगः परग्रेव
स्थिरसं चरराशिगः । उभयसं दृष्टमगो निकटस्थं विना ग्रहम् ॥' इति वृद्धकारिकान्तरे
नेलच्छेदये ॥ ३ मध्यास इति । 'अन्ये तु ग्रहा बह्यमाणरीत्या उपकारकः भवन्तीति
शुक्राद्यः' इति स्वामी ॥ ४ आदित्यादिति । 'मणिन्यारतः दयलक' इत्यारितुम्नामि
प्राचीनेर्दिकुम्भदर्शनेनोपबृंहितानि' इति स्वामी ॥ ५ क्रमादिति 'न वचित्' सूत्रार्थः ॥
६ 'कुजसौरी' इत्यर्थकारिका स्वामिटीकापुस्तकान्तरे नास्ति ॥ ७ 'द्विभाषक्षेत्रयोः
इत्यर्थकारिका स्वामिटीकापुस्तकान्तरे नास्ति ॥ ८ एतद्वम् 'स्वक्षेत्रे निवृत्तायेव स्वामी
न त्वेकशब्दात् । एकस्य सप्तदशावन् नहि कार्यापयोगिकम्' ॥ इत्यपि केनेलच्छेदये ॥

ग्रहयोगसमानत्वे चिन्त्यं राशिवलाद्वलम् ।
 राशिसत्त्वसमानत्वे बहुघर्षो बली भवेत् ॥
 एकः स्वोच्चगतस्त्वन्यः परत्र यदि संस्थितः ।
 ग्राहयेदुच्चखेटस्थं राशिमन्यं विहाय वै ॥
 एवं सर्वं समालोक्य जातस्य निधनं वदेत् ॥ इति ।
 अग्रहात्सप्रहो ज्यायान् सग्रहेष्वधिकग्रहः ।
 सान्ये चरस्थिरद्वन्द्वाः क्रमात्स्युर्बलशालिनः ॥ इति ।
 उच्चखेटस्य सद्भावे वर्षमेकं तु निक्षिपेत् ।
 तथैव नीचखेटस्य वर्षमेकं विशोधयेत् ॥ इति ।
 न्यासयोर्ग्रहहीनत्वे वैकस्यान्येन संयुतौ ।
 ग्राह्यो राशिर्ग्रहाभावस्तत्स्वान्युच्चं गतो यदि ॥
 एकत्र स्वभगः खेटश्चान्यत्र द्वौ ग्रहौ यदि ।
 ग्रहद्वययुतिं हित्वा ग्राहयेत्पूर्वभं मुधीः ॥ इति ।
 लग्नाद्यावतिथे तिथेद्राशौ लग्नेश्वरः क्रमात् ।
 ततस्तावतिथं राशिं जन्मरूढं प्रचक्षते ॥ इति ।
 लग्नालग्नप्रतिर्यावद्राशिसंस्थस्ततः पुनः ।
 तावानृषिमिरारूढः कथितः सर्वशास्त्रतः ॥ इति ।
 यदा लग्नाधिपो लग्नं सप्तमे वा स्थितो यदि ।
 आरूढं लग्नमेवात्र निर्दिशेत्कालवित्तमः ॥ इति च ।
 तथा सार्धद्विघटिकासितात्कालाद्विलग्नभात् ।
 प्रयाति लग्नं तन्नाम होरलग्नं प्रचक्षते ॥
 धारपस्यांशमारभ्य घटिकानां तु पञ्चकम् ।
 प्रयाति जन्मपर्यन्तं भावलग्नं तथैव च ॥ इति ।
 ओजलग्नप्रसृतानां मेपादेर्गणयेत्क्रमात् ।
 युग्मलग्नप्रसृतानां मीनादेरपसव्यतः ॥
 मेपमीनादितो जन्मलग्नान्तं गणयेत्सुधीः ।
 तथैव होरलग्नान्तं गणयित्वा ततः परम् ॥

१ एतदमे 'नाथान्ता' इति रीत्या यो बहुवर्षवतीं दशाम् । करोति बहुवर्षोऽसौ
 स्वराशेर्द्विगुणः खग. ॥ इत्यधिकं नैलकण्ठीये ॥ २ न्यासयोरिति । 'एवमग्रहादिति
 न्यासानुगुणमेव विशेषान्नर वृद्धैरकम्' इति स्वामी ॥ ३ एतदमे 'इदं च लग्नं
 निरक्षम् शब्देन पदान्तराणामभ्युपलक्षणं द्रष्टव्यम् स्वराशौ स्वसप्तमे वा नाये एति
 तदेव पदमिति विभावनीयम्' इत्युक्तवान् स्वामी ॥ ४ 'सर्वोदयं समारभ्य' इति
 पाठान्तरं नैलकण्ठीये ॥

पुंस्त्वेन स्त्रीतया चैते सजातीये उभे यदि ।
 तर्हि संख्ये योजयित वैजात्ये तु वियोजयेत् ॥
 मेघमीनादितः पञ्चाद्यो राशिः स तु वर्णदः । इति ।
 होरालग्नमयोर्नयाऽदुर्बलावर्णदा दशा ।
 पत्संख्यो वर्णदो लग्नात्तत्तत्संख्याक्रमेण तु ॥
 क्रमव्युत्क्रमभेदेन दशा स्यात्पुरुषस्त्रियोः । (इति ।)
 पापदष्टिः पापयोगो वर्णदस्य त्रिकोणके ।
 यदि स्यात्तर्हि तद्वाशिपर्यन्तं तस्य जीवनम् ॥
 रुद्रशूले यथैवायुर्मरणादि निरूप्यते ।
 तथैव वर्णदस्यापि त्रिकोणे पापसंगमे ॥
वर्णदात्सप्तमराशेः कलत्रादि विचिन्तयेत् ।
एकादशादग्रजं तु तृतीयास्तु यवीयसम् ॥
 चिन्तयेद् इति ।
 पञ्चमे तनुजं विद्यान्मातरं तुर्यपञ्चमे ।
 पितुस्तु नवमान्मातुः पञ्चमावर्णदस्य तु ॥
 शूलराशिदशायां वै प्रबलायामरिष्टकम् । (इति ।)
 कृत्वा कंधा राशिदशां राशेर्भुक्तिं क्रमाद्वदेत् ।
 एवं दशान्तर्दशादि कृत्वा तेन फलं वदेत् ॥ इति ।
 एकैकभाषस्यैकैकं वर्षलग्नादि कल्पयेत् ।
 सा पर्यायदशा लग्ने युग्मे तु व्युत्क्रमाद्वदेत् ॥
 लग्नं युग्मं यदा तर्हि संमुखं तस्य चादिभम् । इति ।
 यदारभ्य दशा तस्मिन्राशौ प्रथमवत्सरे ।
 कारकः स्याद् द्वितीयादिवत्सरेषु यथाक्रमम् ॥
 द्वितीयर्क्षादिषु भवेद्दशायां कारकस्य तु ।
 पूर्णायां कारकस्यैव केन्द्रस्थानां दशा भवेत् ॥
 ततः पणफरस्थानामापोक्लिमजुषां ततः ।
 कारकस्य दशा यत्र पूर्णराशौ ततः क्रमात् ॥
 आरभ्यानन्तरं राशिदशाः सर्वा नयेत्तथा ॥ इति ।
 राशेरर्धं भवेद्दोरा तावत्तुर्विंशतिः स्मृताः ।
 मेपादि तासां होराणां परिवृत्तिद्वयं भवेत् ॥
 राशिभिर्भागो द्रेष्काणस्ते च पट् त्रिंशदीरिताः ।
 परिवृत्तित्रयं तेषां मेपादेः क्रमशो भवेत् ॥ इति ।

सप्तांशपा ओजगृहे तदीशा-
 युग्मे गृहे सप्तमराशिपादिति ॥ (इति.)
 नवांशेशाश्चरे तस्मात्स्थिरे तन्नवमादितः ।
 उभये तत्पञ्चमादेरिति चिन्त्यं विचक्षणैः ॥ इति ।
 द्वादशांशस्य गणनां तत्तत्क्षेत्राद्विनिर्दिशेत् ॥ इति ।
 शुभराशौ शुभांशे वा कारके धनवान् भवेत् ।
 तदंशकेन्द्रेषु शुभे राजा नूनं प्रजायते ॥
 कारके शुभराश्यंशे लग्नांशस्ये शुभग्रहे ।
 उपग्रहस्य पाश्चात्ये स्वोच्चस्वर्क्षशुभक्षणे ॥
 पापह्योगरहिते कैवल्यं तस्य निर्दिशेत् ।
 मिथ्रे मिथ्रं विजानीयाद्विपरीते विपर्ययः ॥
 चन्द्रभृग्वारवर्गस्थे कारके पारदारिकः ।
 वृषतौल्यंशकगते तस्मिन्वाणिज्यवान् भवेत् ॥
 मेर्षसिंहांशगे तस्मिन् ब्रूयान्मूपिकदंशनम् ।
 कारके कार्मुकांशस्ये बाहनात्पतनं भवेत् ॥ इति ।
 रविचारादिशन्यन्तं गुलिकादि निरूप्यते ।
 दिवसानष्टधा कृत्वा चारेशादूणयेत्क्रमात् ॥
 अष्टमोऽंशो निरीशः स्याच्छन्यंशो गुलिकः स्मृतः ।
 रात्रीरप्यष्टधा भङ्गत्वा चारेशात्पञ्चमादितः ॥
 गणयेदष्टमः खण्डो निष्पत्तिः परिकीर्तितः ।
 शन्यंशे गुलिशे प्रोक्तो गुर्वंशे यमघण्टकः ॥
 भौमांशे मृत्युमादिष्टो रव्यंशे कालसंशकः ।
 सौम्यांशेर्धप्रहरकः स्पष्टकर्म स्वदेशतः ॥ इति ।
 आरुढाजन्मलग्नाद्वा पापौ स्त्रीहतिगौ यदि ।
 केवलौ, सप्तहत्वेऽपि समसंख्यौ शुभाशुभौ ॥

१ 'सप्तांशपाः इत्यर्थं स्वामिटीकापुलकद्वये दृश्यते; तदैतत्सर्वाध्विन्तामणावपि ।
 नैलकण्ठीये तु 'सप्तांशपास्तत्रोजगृहे गणनीया निजेशतः । युग्मराशौ तु विज्ञेयाः सप्तम-
 र्शाधिनायकात्' इति श्लोकस्तदीयस्थानेऽन्यत्समानम् ॥ २ स्वामिटीकायाः प्रथमाप्या-
 वस्य प्रथमपादे एतावत्यो वृद्धकारिका दृश्यन्ते । टीकान्तरे अन्या अपि कारिकाः
 परैरुपविश्वसनीयतया ता न सङ्गृहीता इति विज्ञेयम् ॥ ३ 'कारकाभ्रितांशकुण्डलां
 केन्द्रेषु' इति स्वामिनीलकण्ठी ॥ ४ 'इदं कारकस्याप्युपलक्षकम् । स्त्रीहतिगौ द्वितीया-
 ष्मणी । सप्तहत्वेऽपि शुभपापान्यन्तरयुक्तत्वेऽपि शुभाशुभाभ्यां सद्व्यासान्ये केमद्वय-
 इति समादल्प एव मेदः श्लोके इति नातीवविद्वद्धार्यकत्वम्, इति स्वामी ॥

चन्द्रदृष्टौ विशेषेण योगः केमदुमो मतः । इति ।
 आरूढालामभवनं ग्रहः पश्येत् न व्ययम् ।
 यस्य जन्मनि सोऽपि स्यात्प्रवली धनवानपि ॥
 द्रष्टृप्रहाणं बाहुल्ये तदा द्रष्टरि तुङ्गगे ।
 सार्गले चापि तत्रापि बह्वर्गलसमागमे ॥
 शुभग्रहार्गले तत्र तत्राप्युच्चग्रहार्गले ।
 सुखानि स्वामिना दृष्टे लग्नभाग्याधिपेन वा ॥
 जातस्य पुंसः प्रायस्यं निर्दिशेदुत्तरोत्तरम् ॥ इति ।
 उच्चो वा हरिणाङ्गो वा जीवो वा शुभ एव वा ।
 एको वली धनगतः श्रियं दिशति देहिनाम् ॥ इति ।
 आरूढात्पृष्ठमे पापे चोरः स्याच्छुभवर्जिते । इति ।
 आरूढाद्वर्गोपि सौम्ये तु सर्वदिश्यधिपो भवेत् ।
 सर्ववस्तुत्र जीवे स्यात्कविर्वादी च भार्गवे ॥ (इति)
 लग्नारूढं दारपदं मिथः केन्द्रगतं यदि ।
 त्रिलामेवौ त्रिकोणे वा तदा राजान्यथाधमः ॥ इति ।
 आरूढौ पुत्रपित्रोस्तु त्रिलामौ केन्द्रगौ यदि ।
 द्वयोर्मैत्री त्रिकोणे तु साम्यं द्वेपोऽन्यथा भवेत् ॥
 जातकद्वयमालोक्य चिन्तनीयं विचक्षणैः ॥ इति ।
 यस्य पापः शुभो वापि ग्रहस्तिष्ठेच्छुभार्गले ।
 तेन द्रष्टृक्षितं लग्नं प्रायस्यायोपकल्प्यते ॥
 यदि पश्येद्ग्रहस्तं न विपरीतार्गलस्थितः । इति ।
 विंलग्नघटिकाललग्नहोरालग्नानि पश्यति ।
 उच्चग्रहे राजयोगो लग्नद्वयमथापि वा ॥ इति ।
 राशेर्द्वैष्काणतोऽशाश्च राशेरंशादथापि वा ।
 यदा राशिदृक्काणाभ्यां लग्नद्रष्टा तु योगदः ॥

१ स्वामिटीकायाः प्रथमाध्यायस्य द्वितीयपादे एतावत्यो वृद्धकारिकाः ॥ २ को-
 ऽपि ग्रहो यदि द्वादशं न पश्यति, इति स्वामी ॥ ३ 'पृष्ठमे द्वितीये पृष्ठे चेत्यर्थः'
 'इति स्वामी ॥ ४ 'वापितत्रेति द्वितीय इत्यर्थः, इति स्वामी ॥ ५ 'त्रिलाम
 इत्यंशः सूत्रादधिको मतान्तरसिद्धः संगृहीतः' इति स्वामी ॥ ६ 'एवंदारादिमा
 वानामपि पत्यादि मित्रता' इति स्वामी ॥ ७ 'श्लोकानुसारेण 'केन्द्र-(११११२०)
 इत्यादि सूत्रयुग्मं पुत्रपित्रादि जातकद्वयस्य जन्मलग्नारूढावादाय वा योजनीयम्' इति
 स्वामी ॥ ८-९ 'अत्र विलग्नमेति, 'जन्म-(११११२४)', इति सूत्रार्थस्य समाह्वयम् ।
 राशेरिति तु 'पत्रो-(११११२५)' इति सूत्रार्थस्येति विवेकः, इति स्वामी ॥

प्रायेणायं जातकेषु प्रभुणामेव दृश्यते । इति च ।
 राशिमात्राह्नदशां पश्येत्खेटस्तु केवलः । इति ।
 जन्मकालघटीलग्नेष्वेकेनैवेक्षितेषु तु ।
 उच्चारुढे तु संप्राप्ते चन्द्राक्रान्ते विशेषतः ॥
 क्रान्ते वा गुरुशुक्राभ्यां केनाप्युच्चग्रहेण वा ।
 दुष्टार्गलग्रहामावे राजयोगो न संशयः ॥ इति ।
 शुभारुढे तत्र चन्द्रे धने देवगुरौ तथा ।
 उच्चद्रष्टृग्रहेवार्थेऽप्युच्चखेटेऽथवा तथा ॥ इति ।
 चन्द्रः कविं कविश्चन्द्रं पश्यत्यपि तृतीयमे ।
 शुक्राचन्द्रे ततः शुक्रो द्वितीये वाहनार्थवान् ॥ इति ।
 शुभारुढे तत्र चन्द्रे धने देवगुरौ स्थिते ।
 आरुढेऽसिञ्जशुक्रवृषे वाहनार्थो भवेन्नरः ॥ (इति.)
 आरुढयोगाः सर्वेऽपि जन्मलग्नेऽपि ते स्मृताः ।
 जन्मलग्नान्छुमे त्वर्थे तृतीये पापखेचरे ।
 चतुर्थेऽपि शुमे प्राप्ते राजा च तत्समोपि वा ॥
 चतुर्थकर्मार्यलाभपतिदृष्टे विलग्नमे ।
 आरुढलामे कविना दृष्टेऽप्यारुढमे शुमे ॥
 राजा वा तत्समो वा; इति ।
 लग्नं पश्यन्ति ये खेटास्ते सर्वे शुभदायिनः । (इति)
 नीचखेटोऽपि लग्नं चेत्पश्येद्राजा प्रकीर्तितः ॥ (इति)

१ 'जन्मानन्तरदशाहेतुभूतलग्नात्मकराशिमात्रं यद्येको ग्रहः पश्यति न तु कालघटी-
 दशा(का)णांशलमं पश्यति तर्हि स ग्रहः केवल इत्यर्थः इति खामी ॥ २ 'एवमेवान्य-
 रपि वृद्धैः 'जन्मकाल-(१+२+३+४), इति प्रकरणमुपबृंहितम् । उच्चारुढे उच्चानां जन्म-
 कालघटीलग्नानामुच्चग्रहाधिष्ठितानामारुढे पदे सति तस्मिन्नेव पदे चन्द्राक्रान्ते इत्यादि
 सष्टम् । यद्वा उच्चस्य उच्चराशिगतग्रहस्य राश्यावारुढे सतीत्यर्थः । उच्चारुढ इत्यादयो-
 गान्तरपरम्' इति खामी ॥ ३ 'एवमपरैर्वृद्धैरारुढफलमादिष्टम् । तथाहि-शुभारुढे
 शुभानां जन्मकालघटीलग्नानां शुभग्रहात्रितानां शुभग्रहस्थानिकानां वा आरुढे सति ।
 यद्वा शुभस्थानिके वा परे इत्यर्थः' इति खामी ॥ ४ 'आरुढातृतीयमे इत्यर्थः' इति
 खामी ॥ ५ 'चन्द्रशुक्रयोः परस्परदर्शनमारुढतृतीयगतत्वं चैको योगः । चन्द्रशुक्रयोः
 परस्परं द्वितीयस्थलमपरो योगः सामान्यः' इति खामी ॥ ६ 'चन्द्रः कविः' इत्यादयो
 योगा जन्मलग्नतोऽपि विचारणीया इत्यर्थं इति खामी ॥ ७ 'अत्र लग्नद्रष्टा नीचग्रहो
 राजयोगकर्तेति सामान्यत उक्तम् । परंतु पश्चाष्टमवृत्तीयलामादिष्वयन्धिनीचग्रह एव
 लग्नद्रष्टा राजयोगदो भाव इति संप्रदायः । अतएव वृद्धा अप्येवमेव केचन प्राहुः-
 राजयोगो जन्मलग्नं' इति खामी ॥

राजयोगो जन्मलग्नं पश्येदुच्चप्रहो यदि ।
 पष्ठाष्टमगते नीचे लग्नं पश्यति वा तथा ॥ (इति)
 पष्ठाष्टमाधिपे नीचे लग्नं पश्यति वा तथा ।
 तृतीयलाभगे नीचे लग्नं पश्यति वा तथा ॥ इति ।
 पष्ठाष्टमभयोः खेटौ शुभौ यौ कौचनश्रितौ ।
 पश्यतो जन्मलग्नं चेद्राजयोग उदाहृतः ॥ (इति)
 चतुर्थे शुभखेटश्चेद्राजयोगः प्रकीर्तितः ।
 बेलवान् स्याच्चतुर्थोऽपि चरादिषु यथोत्तरम् ॥ (इति)
 उच्चाद्युक्तग्रहः कश्चिद्वाभस्थो वा चतुर्थगः ।
 धनस्थितो वा लग्नं चेत्पश्येद्वाहनकारकः ॥ (इति)
 राजयोगाद्यभावे तु धनाधनविनिर्णयः ।
 शुभपापदशा लग्ने तत्तत्केन्द्रादियोगतः ॥ (इति)
 यस्य लग्नांशके सौम्यः प्राचल्यं तस्य निश्चितम् ।
 लग्नांशकेन्द्रेषु शुभे निग्रहानुग्रहक्षमः ॥ (इति)
 लग्नत्रिकोणे द्वौ पापौ मिलितौ यदि पश्यतः ।
 जन्मलग्नं विशेषेण योगो दारिद्र्यनामकः ॥
 एवं धनेऽपि द्रष्टव्यं महादारिद्र्यकारकम् । (इति)
 पापारूढे पापखेटे तत्रस्थे व्ययगे रवौ ।

१ 'चतुर्थे शुभे राजयोगः, तत्रापि चरचतुर्थमल्पफलम्' स्थिरचतुर्थं मध्यफलम्, उभयचतुर्थं पूर्णफलम् । 'अग्रहात्सग्रहो ज्यायान्-' इत्यादि न्यायत इति योजनीयम्, इति खामी ॥ २ 'उच्चाद्युक्तग्रहः 'उच्चो बाहिरिणाश्चो वा—' इति निरुक्तग्रहान्वतम इत्यर्थः, इति खामी ॥ ३ 'राजयोगाभावे लग्ने शुभदृष्ट्याधनं, पापदृष्ट्या धनरहितः, केन्द्रे शुभग्रहे धनं, पापेनाभावः, उच्चे धन नीचे धनाभावः इत्यादिप्रकारेणोक्तम्' इति खामी ॥ ४ 'नवांशकुण्डलीषु यस्मिन्नेवं लग्नं तत्र शुभग्रहस्येवप्राचल्यं तस्य पुरुषस्य भवेत्, तदंशकुण्डल्या लग्नातिरिक्तकेन्द्रेषु सर्वेषु लग्नेषु शुभेषु निग्रहानुग्रह-क्षमत्वं पूर्णं कस्मिन्चित्केन्द्रे न्यूनं न्यूनं फलम् । यथा शुभन्यूनं वा तथा तथा फलन्यूनता वेदितव्या' इति खामी ॥ ५ 'त्रिकोणवदेव धने आरूढाद् द्वितीये द्वौ पापौ मिलितौ लग्नं पश्यतश्चेद् दारिद्र्यं भवतीति यावत्' इति खामी ॥ ६ 'पापारूढे पापानां जन्मकालपटीलग्नानां पापाश्रितानां वारूढे पापस्वामि-कानां जन्मादीनां वारूढे पापस्वामिके वारूढे पापाश्रिते वारूढे पापखेटे तत्रस्थे द्वितीयस्थे पापाश्रितारूढातिरिक्तपक्षे पापखेटे तत्रस्थे पापारूढस्य इत्यर्थः । द्वादशगे सूर्ये निर्धन इत्येको योगः । चन्द्रे राहौ च व्यये द्वादशे तद्दृष्टेरविष्टे पापा-रूढे तत्रस्थे पापखेटे निर्धन इति द्वितीयो योगः' इति खामी ॥

चन्द्रे राहौ च तदृष्टे व्यये निर्धन एव सः ॥ (इति)

अष्टमक्षेत्रपतिना दृष्टेऽन्येन विलोकिते ।

पापारूढे तथा लग्ने स्थिरोभयचराश्रिते ॥

नीचग्रहेण संदृष्टे पापारूढे तथा ग्रहेः ।

अन्येन वीक्षिते मिथैर्योगे मिथं वदेद्बुधः ॥ (इति)

ऐश्वर्यं स्याच्छुभारूढे पापारूढे दरिद्रता ।

तारतम्यविधिं ज्ञात्वा फलं ब्रूयाद्विचक्षणः (इति)

चन्द्रारूढवशात्प्रश्नं निर्णयाद्बुद्धिमाधुरः ।

भविष्यत्कारकाश्च मिथं चिन्ताफलं विदुः ।

केचित्तत्तद्गहारूढं तत्तद्भावाधिपात्कमात् ॥ (इति)

ऐश्वर्ययोग भावस्य कल्पयेन्मतिमाधुरः । (इति)

त्रिकोणाष्टमगे पापे युद्धाः पापमयामयाः ।

तृतीयाष्टमगे पापे प्राध्वल्यं शत्रुनिग्रहम् ॥

शुभेषु विपरीतं स्यात्प्राग्वह्यमे व्ययस्थिते ।

जयप्रदः शुभो राशिरशुभोऽपजयप्रदः ॥

शुभराशिगते पापे कष्टं पूर्वं ततः शुभम् ।

पापराशिगते सौम्ये शुभं पूर्वं ततोऽशुभम्

शत्रुराशौ द्रव्यनाशो मित्रराशौ धनागमः ।

उच्चराशौ भवेत्कीर्तिर्नीचे नैर्घ्यं न सशयः ॥

एतद्वाशिफलं चिन्त्यं प्राधान्यात्पाकभोगयोः । इति ।

द्वितीये पञ्चमे सौम्ये राजप्रीतिर्जयो ध्रुवम् ।

पापे तृतीये पष्ठे च शत्रोर्निग्रहणं जयः ॥ १

१ 'त्रयो योगा 'अष्टम-' इत्यादिना सङ्गृहीता । पापारूढेऽन्यैर्ग्रहैरनवलोकिते अष्टमेशेन दृष्टे सति निर्धन इत्येकः । लग्नेऽन्यैरनवलोकिते अष्टमेशेन दृष्टे सति निर्धन इति द्वितीयः । पापारूढे ग्रहैरनवलोकिते नीचग्रहेण संदृष्टे सति निर्धन इति तृतीयो योगः इति स्वामी ॥ २ 'चन्द्रारूढं तु जन्मकाले चन्द्राश्रितो यो राशिस्तद्वाशिपदात्मकम् । यद्वा राशिपदकपने यद्ग्रहपदकपने सूचितं तदेव चन्द्रनिरूपितं चन्द्रारूढम् । एवं लग्नारूढेन वै योगनिर्वर्तितास्ते सर्वे चन्द्रारूढेनापि यथालक्षणं निर्वर्तनीयत्वेन विचारणीयाः । इदं चोपलक्षणं सर्वग्रहपदभ्योऽपि योगा निर्वर्तनीयाः' इति स्वामिव्याख्या ॥ ३ 'लग्नारूढाश्चन्द्रारूढाः प्रश्नेऽभ्यर्हितः' इति स्वामी ॥ ४ 'भावस्यग्रहाद् भावस्वामिग्रहाद्वा' इति स्वामी ॥ ५ 'चिन्तया सिद्धं फलम्' इति स्वामी ॥

चतुर्थे तु शुभे सौख्यमारोग्यं त्वष्टमे शुभे ॥
 विपरीते विपर्यासो मिश्रे मिश्रं प्रकीर्तितम् ।
 पाके भोने च पापाख्ये देहपीडा मनोव्यथा ॥
 सप्तमे पाकभोगाभ्यां पापे दारार्तिरीरिता ।
 चतुर्थे स्थानहानिः स्यात्पञ्चमेऽपत्यपीडनम् ॥
 दशमे कीर्तिहानिः स्यान्नवमे पितृपीडनम् ।
 पाकाद्बुद्धगते पापे पीडा सर्वाप्यवाधिता ॥
 उक्तस्थानगते सौम्ये तत्तत्सौख्यं विनिर्दिशेत् ।
 केन्द्रस्थानगते सौम्ये लाभशत्रुजयादयः ॥
 विपरीते विपर्यासो मिश्रे मिश्रं प्रकीर्तितम् ।
 जन्मकालग्रहस्थित्या गोचरस्थग्रहैरपि ॥
 विचारितं प्रवक्तव्यं तत्तद्वाशिदशाफलम् । इति ।
 यश्च राशिः शुभाक्रान्तो यस्य पश्चाच्छुभग्रहः ।
 तद्दशा शुभदा प्रोक्ता विपरीते विपर्ययः ॥
 त्रिकोणरन्ध्ररिष्कस्थैः शुभपापैः शुभाशुभम् ।
 फलमन्यत्तु नक्षत्रदशामार्गेण कीर्तयेत् ॥ इति ।
 मेघकर्कतुलानरराशीनां च यथारुमम् ।
 बाधास्थानानि संप्रोक्ताः कुम्भगोसिंहवृश्चिकाः ॥
 पाकेश्वरान्तराशेश्च बाधास्थाने शुभेतरैः ।
 स्थिते सति महाशोको यन्धनं द्रव्यनाशनम् ॥
 उच्चस्वर्क्षग्रहे तसिञ्छुभे सौख्यं धनागमः ।
 तच्छून्यं चेदसौख्यं स्यात्तद्दशा न फलप्रदा ॥ (इति)
 बाधकव्ययपष्ठाष्टराहुभुक्तौ महद्भयम् ।

१ 'अष्टोत्तरीविंशोत्तर्यादिसीत्येत्यर्थः' इति स्वामी ॥ २ 'चराणां राशीनामेकादशो राशिर्वाधास्थानसंज्ञको भवतीति यावत्' इति स्वामी ॥ ३ 'पाकेश्वरो राशिर्दशा-
 परिपाकहेतुत्वेन दशेश्वरत्वसंभवात्' यद्वा पाकेश्वरः पाकप्रदराशीश्वरः स्वामिगुणतोऽपि
 राशेर्विलक्षणफलदत्तसंभवात्' अथवा पाकेश्वरो दशानाथखेट एव कारकदशायाम्
 प्रहाणामेव दशाप्रदत्वस्वीकारात्, प्रकृते ग्रन्थेऽष्टोत्तरीविंशोत्तर्यादिमतस्याप्यभ्यनुज्ञा-
 तत्वेन प्रहाणामपि दशेश्वरत्वे विरोधाभावात् । एवं च पाकेश्वरद्वादशद्वितीयराशयोः
 चकारात्पाकेश्वराश्च बाधास्थाने प्रोक्ते पापग्रहे सति महाशोकादिफलं भवतीति ।
 बाधास्थान एवोच्चस्वर्क्षदिस्थितखेटेन येन केनापि शुभग्रहेण वा युक्ते सौख्यादि
 भवतीति । नीचादिशुभग्रहादियुक्तत्वेऽपि दुःखमेव भवतीति । बाधा स्थानं क्षून्यं ग्रहे-
 क्षेप सौख्यं न फलान्तरं भवतीति चेत्सादि विवेचनीयम्' इति स्वामी ॥

प्रस्थानं घन्धनं चैव व्याधिपीडार्थनाशनम् ॥ (इति)
पाकेश्वरत्रिकोणे तु राहुकेतू स्थितो यदि ।
तत्पाके घन्धनप्राप्तिराहुः पीडा रिपोर्भयम् ॥
रव्यारराहुशनयो भुक्तिराशौ स्थिता यदि ।
तद्राशिभुक्तौ पतनं राजकोपो महद्भयम् ॥
भुक्तिराशित्रिकोणे तु नीचखेटः स्थितो यदि ।
तद्राशौ वा नीचयुतेऽप्यपमृत्युभयं भवेत् ॥
भुक्तिराशौ स्वतुङ्गस्थे त्रिकोणे वा स्वतुङ्गगे ।
यदा भुक्तिदशा प्राप्ता तदा सौख्यं लभेन्नरः ॥
नगरग्रामनाथत्वं पुत्रलाभं धनागमम् ।
कल्याणं भोगभाग्यं च सेनापत्यं महोन्नतम् ॥
पाकेश्वरो जीवदृष्टः शुभराशिस्थितो यदि ।
तद्दशायां धनप्राप्तिर्मङ्गलं पुत्रसंभवः ॥ (इति)
सितासिताश्च युग्माश्च सूर्यस्य रिपुराशयः ।
कौर्पितौलिघटाश्चेन्दोर्भौमस्य रिपुराशयः ॥
घटमीननृयुक्तौलिकन्या ज्ञस्य ततः परम् ।
कर्कमीनालिकुम्भाश्च राशयो रिपवः स्मृताः ॥
मेरुसिंहधनुःकौर्पिकर्कटाः शनिशत्रवः ।
वृषतौलिनृयुक्तन्याराशयो रिपवो गुरोः ॥
सिंहालिकर्कचापाश्च शुक्रस्य रिपुराशयः । (इति)
भुक्तिर्नवानां तुल्यास्याद्विभाज्या नवधा दशा ।

१ 'कलादेशाय ग्रहाणां शत्रुराशयोऽपि शृद्धैरुदाहृताः' इति स्वामी ॥ २ 'अ-
यमर्थः—नवानां ग्रहाणां शास्त्रेषु महादशा समान्नाताः । एव विंशोत्तर्यादयः ।
अस्मिन्नपि प्र-ये कारकादिदशा ग्रहाणामेवोक्ताः । तत्रान्तर्दशाविभागेन किञ्चिदपि वैषम्यं
संपादनीयम् । सममेव नवधा विभज्य नवानां ग्रहाणामन्तर्दशा कल्पनीयाः । अन्त-
र्दशामपि नवधा विभज्योपदशा । तामप्युपदशा नवधा विभज्य विदशाः । तदप्ये-
कदशस्वपि महान्दा एव केवल शास्त्रान्तरसिद्धा इह परिग्राह्यत्वेनोक्ताः । विभागदशा-
क्रमकल्पनाप्रकाराल्लु विलक्षणा एव न शास्त्रान्तरानुगुणा इति वेदितव्यम् । तत्रान्तर्द-
शादौ प्रथम दशेशस्यान्तर्दशा, तदनन्तरं दशेशाभितराशीशस्यान्तर्दशा, तदनन्तरं दशे-
शाभितराशिकेन्द्रस्थाना, तदुत्तरं पणफरस्थाना, तदनन्तरं चापोकृमस्थानां, तत्रापि
केन्द्रस्थानां मध्ये यो बलवान् ग्रह इत्यादिन्यायेन तस्य पूर्व पश्चादितरस्य बलवान्मेऽपि-
कवर्षदस्य पूर्वमितरस्य पश्चादित्यादिन्यायेन विवेकव्यम् ।' इति स्वामी ॥

दशेशस्थितराशीशं तत्केन्द्रादिस्थितांस्ततः ॥
 विद्यात्क्रमेण भुक्तांशांस्तद्वत्सूक्ष्मदशादिकम् । (इति)
 ये राजयोगदा ये च शुभमध्यगता ग्रहाः ।
 यस्माद्वा द्वित्रितुर्याः स्युः शुभाशुभफलग्रहाः ॥
 तद्दशासु शुभं ब्रूयाद्वाजयोगादिसंभवम् ।
 गताऽशुभदशामध्यं दशा सौम्यस्य शोभना ॥
 शुभो यस्य त्रिकोणस्यस्तद्दशापि शुभप्रदा ।
 आरम्भान्तौ मित्रशुभराश्योर्यदि परं शुभम् ॥
 आरम्भान्तत्रिकोणे तु सौम्येऽपि शुभमावहेत् ।
 शुभराशौ शुभारम्भे दशाः स्युरतिशोभनाः ॥
 राहोः केतोश्च कुम्भादि वृश्चिकादिचतुष्टयम् ।
 शुभं तत्र समारम्भे तद्दशायां शुभं भवेत् ॥
 यद्दशायां शुभं ब्रूयात्स चेन्मकरसंस्थितः ।
 यस्मिन्राशौ दशान्तः स्यात्तस्मिन्दृष्टे युतेऽपि वा ॥
 राहोर्दशान्ते सर्वस्वनाशो मरणबन्धने ।
 देशान्निर्वासनं वा स्यात्कष्टं वा महदश्रुते ॥
 तत्रिकोणगते पापे निश्चयादुःखमादिशत् ।
 एवं शुभाशुभं सर्वं निश्चित्य प्रवदेद्बुधः ॥ इति ।
 दशारम्भो दशान्तो वा मकरे चैव शोभनः ।
 तस्मिन्नेव च राहुश्चेन्निरोधां द्रव्यनाशनम् ॥
 यत्र कापि च भे राहौ दशारम्भोऽवसानकम् ।
 गृहभ्रंशः समुद्दिष्टो धने राहुर्धनार्तिकृत् ॥
 चन्द्रशुक्रौ द्वादशे चेद् राजकोपो भवेद् ध्रुवम् ।
 भौमकेतू तत्र यदि बाधाभ्रमंहती भवेत् ॥
 चन्द्रशुक्रौ धने स्यातां यदि राजा प्रसीदति । (इति)
 यस्य पापः शुभो वापि ग्रहस्तिष्ठेच्छुभार्गले ।
 तेन द्रष्टृक्षितं लग्नं प्रावल्यायोपकल्प्यते ॥
 यदि पश्येद्ग्रहस्तं न विपरीतार्गलस्थितः । इति ।
 निशार्धाच्च दिनार्धाच्च परं सार्धद्विनाडिका ।
 शुभा तदुद्भवो राजा धनी वा तत्समोऽपि वा ॥ इति ।
 सप्तमेशाद् द्वितीयस्ये राहौ मूकः खले स्थिते ।
 शनावधिकदन्तो वा दंष्ट्रायुक्तोऽपि वा भवेत् ॥
 पवनव्याधिमान् केतौ यद्वा स्यादस्फुटोक्तिमान् ।
 तत्र नानाप्रहयौगो मिश्रं फलमुदाहृतम् ॥ इति ।
 इति जैमिनीयप्रथमाध्यायविबुलन्तर्गता वृद्धकारिकाः ।

लम्बेशरन्ध्रपत्योश्च लम्बेन्द्वोर्लम्बहोरयोः ।
 सूत्राण्येवं प्रयुजीयात्संवादादायुषां त्रये ॥ (इति.)
 चरे चरस्थिरद्वन्द्वाः स्थिरे द्वन्द्वचरस्थिराः ।
 द्वन्द्वे स्थिरोभयचरा दीर्घमध्याल्पकायुषः ॥ (इति.)
 पूर्णमादौ हानिरन्तेऽनुपातो मध्यतो भवेत् ।
 राशिद्वयस्य योगार्धं वर्षाणां स्पष्टमुच्यते ॥
 एवं द्विकानां संचिन्त्यं त्रयाणां सूत्रघर्त्मना । इति.
 होरौलम्बादिमांशे तु पूर्णमन्ते न किंचन ।
 स्पष्टीकरणमेतत्स्याद्दीर्घमध्याल्पकायुषाम् ॥ इति.
 पट्त्रिंशत्पूर्वमल्पायुर्मध्यमायुस्ततो भवेत् ।
 द्वासप्तत्याः पुरस्तात्तु ततो दीर्घमुदाहृतम् ॥ इति.
 (द्वात्रिंशत्पूर्वमल्पायुर्मध्यमायुस्ततो भवेत् ।
 चतुःपष्ट्याः पुरस्तात्तु ततो दीर्घमुदाहृतम् ॥)
 धर्मे मोक्षे चिरायुष्यं धर्मे कामे च मध्यमम् ।
 धर्मे धर्मे च स्वल्पायुर्धर्मे धर्मे गतायुषः ॥ इति.
 चन्द्रांशकं समारभ्य घटिकाभिस्तु पञ्चभिः ।
 उदयादिविनाडीभिरायुर्लम्बं प्रकल्पयेत् ॥ इति च.
 लम्बलम्बेशतद्वाशिनाथभानां त्रिकोणके ।
 अल्पमध्यचिरायुष्यं रूपवर्षप्रमाणतः ॥ इति.

१ 'लम्बेन्द्वोरित्येतदुपलक्षणं शनिचन्द्रयोरपि' इति स्वामी ॥ २ अन्ये तु होरा-
 लम्बमात्रावलम्बनेनैवान्तिमखण्डस्योष्ठीकरणमङ्गोचकुः, इति स्वामी ॥ ३ द्वात्रिंशदि-
 त्यादिपाठमेदो नैलकण्ठीये ॥ ४ चन्द्रांशकमिति । उदयादिकनाडीभिरायुर्लम्बं घटीभिः
 पञ्चभिः कल्पयेत् । भावलमानयनवदुदयादिघटीषु पञ्चशः पञ्चशो विभागांस्त्रिंशद्विंश-
 दयप्रवृत्तखण्डमारभ्य वाराधिपान् गणयेत् तत्र यच्चन्द्रखण्ड आयाति तमारभ्यामिन्द्र-
 ण्डसंख्या पञ्चघटीनां पूर्तो पञ्चघटीनां त्रिंशदंशाश्चेदिष्टघटीनां किमिति त्रैराशिकं विधाप
 तत्र प्राप्तांशादीनपि जन्मलग्नस्पष्टे योजयेत्तदेवायुर्लम्बस्पष्टमिति, इति स्वामी ॥
 ५ 'एवं वृद्धैरन्यैरपि मार्गान्तरमायुषि दर्शितम्', इति स्वामी ॥ 'यद्वा सूत्रैः सिद्धे
 त्रिविधेषु आयुष्यु अन्त्यकक्ष्यास्पष्टीकरणपरमिदं पद्यम् । अष्टमेशादिलम्बत्रिंशदोने चर-
 णायुषि शास्त्रसिद्धे सति द्वादशाब्दवृद्ध्या पदत्रिंशदन्तः, मध्यायुषि शास्त्रसिद्धे सति
 'तु पदत्रिंशदूर्ध्वं, लम्बेशत्रिकोणेऽष्टमेशादिष्वेद् द्वादशवृद्ध्या द्वासप्तत्यन्तं, दीर्घायुषि शास्त्र-
 सिद्धे तु लम्बेशादितराशीशत्रिकोणेऽष्टमेशादिष्वेद् द्वादशवृद्ध्या अष्टोत्तरशतान्तम्, मध्ये
 चानुपात इति । रूपवर्षप्रमाणतः द्वादशवर्षप्रमाणत इत्यर्थः । श्लोकार्थः शुभम एव
 इति स्वामी ॥

तुलामेपविलम्बे तु प्रायः शुक्रो भवेद्वली ।
 सा दशादौ सरूपा स्यादन्ते च स्यात्स्वभावतः ॥ (इति.)
 एकोऽष्टमेशः स्वोच्चस्थः पर्यायार्धं प्रयच्छति ।
 नीचस्थो नाशयेत्पर्यायार्धमायुषि निश्चिते ॥
 नीचरन्ध्रेशसंयुक्ताः पर्यायार्धं पृथक् पृथक् ।
 ग्रहा विनाशयन्त्येवं निर्णयति परमायुषि ॥
 उच्चरन्ध्रेशसंयुक्तग्रहैः प्रत्येकमुन्नयेत् ।
 एकैकमर्धपर्यायं परमायुषि निश्चिते ॥

१ 'पूर्वार्धं स्पष्टम् । सा दशा मेपस्य तुलाया वा दशा नाथान्ता इति रीत्या समानीता अब्दमयीरूपेण द्वादशभिरब्दै सहिता कर्तव्या अधिका द्वादशाब्दा-
 पूर्वमागते नाथान्तान्दसमूहे मेलनीया इत्यर्थः । तत्र चायं विभाग — लमे आदौ
 आरम्भे प्रथमाशारम्भ एव सति द्वादशाब्दा मेलनीया । अन्ते निशत्तमाशसमाप्तौ
 लमे स्पष्टे सति स्वभावतः स्यात् शून्यमेव स्यात् । द्वादशाब्दा न देया इति यावत् ।
 मध्ये त्वनुपातं विधाय यदागतं तद्योजनीयमिति । स्वभावत इति नाथान्तान्दा स्वभा-
 वतो भवन्ति नायिकेनाब्देन शुक्रलम्बाभाव्यापत्तेन युक्ता इति द्वादशतथे शून्यावशेषा
 शून्येन युक्ता इति वार्थः ।, इति खानी ॥ २ 'आयुः पितृदिनेशान्मासित्यादिना
 योगायुः कर्तृत्वेन परिगृहीतोऽष्टमेश उच्चस्थेदधिकं पर्यायार्धं ददाति । अष्टमेशो नाथान्ता
 इति रीत्या यावदायुर्ददाति तस्मिन्नायुषि पुनरपि तदधार्शो योजनीय इति यावत् । एवं
 नाथान्तमर्यादातिरिक्तमर्यादयापि यद्यदायुरष्टमेशेन दीयते तत्सर्वमर्याधिकं विधेयमेव ।
 अयमेवाष्टमेशो नीचराशिगन्धेदीयमानायुष्यर्धं नाशयेत् । एवमेव नीचाष्टमेशयुक्ता अपि
 ग्रहाः स्वेन स्वेन दीयमानायुष्यर्धमर्धं विनाशयेयुः । एवमुच्चाष्टमेशसंयुक्ता अपि ग्रहाः
 स्वेन दीयमान यद्यदायुस्त्वत्तत्स्वार्धवर्धितमेव दद्युः । परमायुषि निश्चित इत्युक्त्या
 आयुः पितृदिनेत्यादिनोपात्तयोगायुर्धायादिष्वयं सत्कार इति ज्ञाप्यते । एवमेव लम्बे-
 शादयोऽपि तत्तद्योगघटकास्तस्ययुक्ताश्च ग्रहा उच्चनीचादिगुणतो वृद्धिहासावुक्तरीत्या कुर्यु-
 रिति सप्रदाय । रज्ज्वादयो ग्रहा मरणविषये क्रमेणोत्तरोत्तरं घटिनो भवन्ति । रवेः
 कुज कुजाच्छनिकेतु शनिकेतुभ्यां राहु प्रचल इति । यदि द्वित्रा मृत्युयोगप्रदास्त्वत्र
 निसर्गबलत उत्तरग्रहस्यैव दशाया मृतिं ववेदिति भावः । रज्ज्वादिभिः पठितैर्महैरष्टमेशेन
 शनिराह्वयतरयुक्तग्रहैर्वा शुभावीक्षितैर्मृतिं विनिर्दिशेत् । एतेषु यं प्रचल तत्स्वामि-
 करादिदशाया ग्रहाभितराशिदशाया वा मरण चिन्तनीयमिति यावत् । एतेषा मध्ये
 एकं पर्यायिकस्य किञ्चिद्दश राश्यादिदशा मृतिस्थानं निर्दिशेदिति योजना । मृतिस्थानभू-
 ताया महादशामा सिद्धाया तत्रापि क्रमेणान्तर्दशप्रदेशे राशिषु मारकत्वेनागतस्य बल-
 यतः शूलाद्यधिप्रातुर्ग्रहस्यान्तर्दशाधिकरणे राशौ मृतिं ज्ञयादित्यर्थः । तयोरिति शनि-
 राक्षो शुभग्रहसंबन्धे सति तत्स्वामिकराशौ तदाध्वराशौ वा मरण निर्दिशेत् । भोगेति ।
 यथा मुखदुःखादिप्रदेशकराशौ भोगे ग्रहान्तरस्य बलत्त्वदीर्घत्वादिभिः फलवैषम्यं न तथा
 मरणविचार इति भावः । केतोरिति । केतोर्द्वादशे दशमे वा पापग्रहदृष्टे सति वेदुदशासमा-
 सावेव मृतिः । शुभग्रहेण द्वादशदशमयोदशयोः सतोर्नाय नियम इति भावः ।' इति खानी ।

रविः कुजः शनी राहुर्मरणे बलिनः क्रमात् ।
 विरोधे दुर्बलं हित्वा गृह्णीयाद्वलिनं सुधीः ॥
 केतुशनिचन्द्ररन्ध्रनाथैरेभिश्च निर्दिशेत् ।
 शनिना राहुणा वापि युक्तैः सौम्यैरवीक्षितैः ॥
 पर्यायमेकं तन्मध्ये चैकराशौ मृतिं वदेत् ।
 तयोस्तु शुभयोगे तु तद्राशौ मृतिमादिशेत् ॥
 भोगराशौ दुर्बले वा प्रबले वा ग्रहे स्थिते ॥
 तथापि निर्दिशेत्काले मरणं तत्र संशयः ॥
 केतोः श्रीमद्दशानाथे नाथे वा शुभवीक्षिते ।
 केतोर्दशान्ते मृत्युः स्याच्छुभदृष्टे न किञ्चन ॥ इति ।
 शुभमध्ये मृतिर्नैव पापमध्ये मृतिर्भवेत् । इति ।
 अकारमन्दफणिनः क्रमात्कूरा यथाश्रयम् ।
 चन्द्रोऽपि क्रूर एवात्र कचिदङ्गारकाश्रये ॥
 गुरुध्वजकविज्ञाः स्युर्यथापूर्वं शुभग्रहाः । इति ।
 प्रत्येकं शुभराशिस्थ उच्चस्थो वा बुधः शुभः ।
 गुरुशुक्रौ च सौम्यस्थौ ततोऽन्यत्राशुभाः स्मृताः ॥ इति ।
 पापमात्रस्य शूलत्वे प्रथमर्क्षे मृतिर्भवेत् ।
 मिथे मध्यमशूलर्क्षे शुभमात्रेऽन्त्यसे मृतिः ॥ इति ।
 षष्ठाष्टमेशौ भवतो मारकावष्टमेश्वरः ।
 प्रायेण मारको राशिदशास्वत्र विशेषतः ॥
 षष्ठमे पापभूयिष्ठे षष्ठेशो मुख्यमारकः ।
 षष्ठात्रिकोणगो वापि ग्रहो मारक इष्यते ॥
 मध्यायुषि मृतिः षष्ठदशायामष्टमस्य वा ।
 षष्ठं त्रिकोणस्य पुनर्दीर्घाल्पविषये भवेत् ॥
 षष्ठे बलयुते तस्य त्रिकोणे मृतिमादिशेत् ।
 षष्ठेशश्चेद्बलाढ्यः स्यात्त्रिकोणे मृतिं वदेत् ॥

१ 'पापमध्ये (२।१।३२) इत्येतदुपबृंहितं वृद्धैः ।' इति स्वामी ॥ २ 'अस्मिन्प्रकरणे
 समुपात्तौ शुभवर्गपापवर्गौ वृद्धैरुपबृंहितौ ।' इति स्वामी ॥ ३ 'अत्रार्काद्या उत्तरोत्तरं
 क्रूराः क्रूरक्षेत्रगाश्चेन्निरपवादां क्रूराः शुभक्षेत्रेषु क्रूरतापरमुपशाम्यति । गुर्वादिषु
 शुभग्रहाः यथापूर्वं बुधात्कविः कवेः केतुः केतोर्गुरुरिति क्रमेणोत्तरोत्तरं शुभाः । यद्वा-
 यथापूर्वं क्रूरग्रहाणां यथाक्रूराश्रय एव कौर्थ्यं न शोभनाश्रये तथा गुर्वादीनामपि
 शुभाश्रय एव शुभता क्रूराश्रयेषु तु शुभता नैवोद्भवतीति,' इति स्वामी ॥ ४ 'एव-
 मेवापरैरपि वृद्धैरुक्तम्' इति स्वामी ॥ ५ 'यदि शूले मृतिस्तार्द्धं कस्मिंश्शूले स्यादि-
 त्त्र वृद्धैर्विशेषो निरुक्तः ।' इति स्वामी ॥

व्यवस्थेयं समस्तापि कारकादिदशास्वपि ।
 चलिनः शुक्रशशिनोर्ग्राह्यं पष्ठाष्टमादिकम् ॥ इति ।
 चरे चरस्थिरद्वन्द्व इति यो राशिरागतः ।
 स एव मारको राशिर्भवतीति विनिर्णयः ॥
 बहुराशिसमावेशे चलवान्मारकः स्मृतः । इति ।
 चर इत्यादिनायुर्यत्तत्समावृत्तितो भवेत् ।
 यो राशिः स तु विज्ञेयो मारकः सूत्रसंमतः ॥ इति ।
 ओजराशिगते खेदे क्रमादन्तर्दशां नयेत् ।
 तत्तद्वाशिनचांशायां युग्मे तु विपरीततः ॥ इति ।
 चरेऽनुज्झितमार्गः स्वात्पष्टपष्ठादिकाः स्थिरे ।
 उभये कण्टकाज्ज्ञेया लग्नपञ्चमभाग्यतः ॥
 चरस्थिरद्विस्वमावेशेष्वोजेषु प्राक् क्रमो मतः ।
 तेष्वेव त्रिषु युग्मेषु ग्राह्यं व्युत्क्रमतोऽखिलम् ॥
 एवमुल्लिखितो राशिः पाकराशिरिति स्मृतः ।
 स एव भोगराशिश्च पर्याये प्रथमे स्मृतः ॥
 लग्नाद्यावतिथः पाकः पर्याये यत्र दृश्यते ।
 तस्मात्तावतिथो भोगः पर्याये तत्र गृह्यताम् ॥
 तदिदं चरपर्यायस्थिरपर्याययोर्द्वयोः ।

१ अयमर्थः—‘अत्र पष्ठादिराशिपरिग्रहः’ लग्नसप्तमयोर्ग्राह्यं बलवत्तत्समावेदितञ्च ।
 तत्र पष्ठाष्टमेशाविति द्वादशेशयोरप्युपलक्षणम् । पष्ठे दशादयो मारका भवन्ति तेषु
 प्रायेणाष्टमेशो मारकः । पष्ठे पापबाहुल्ये तु पष्ठेश एव प्रधानमारकः । मध्यायुषि सति
 पष्ठस्याष्टमस्य पष्ठेशाश्रयस्याष्टमेशाश्रयस्य वा राशेर्दशायां मृतिः । पष्ठात् पष्ठेशाद्वा
 त्रिकोणगोऽपि मारकः । दीर्घायुर्विषये पष्ठतदीशत्रिकोणगमद्वाभितराशेखद्बह्वस्वामिक-
 राशेर्वा दशायां मृतिः । पष्ठे बलवति पष्ठत्रिकोणस्य पष्ठेशे बलिनि तत्रिकोणस्य च
 दीर्घायुषि निरुक्ता मृतिर्भवतीति, इति स्वामी ॥ २ ‘अन्ये तु’ इति स्वामी ॥
 ३ अर्थ भावः—‘पितृदिनेशादिद्विकानामाश्रयीभूतो यो राशिः स मारकः । ते राशयो
 यदि बहवस्तर्हि ‘अग्रहाद-’ इत्यादि न्यायेन यो राशिर्बलवान् स मारकः । तद्वाशिद-
 शायां तदीशाश्रयराशिदशायां वा मृतिरिति, इति स्वामी ॥ ४ ‘अपरे तु,’ इति
 स्वामी ॥ ५ ‘चरे’—इत्यादिश्लोकेन यदीर्घायुः समागतं ‘पूर्ण-’ इत्यादिना स्पष्टी-
 कृतं तदायुर्ध्वाशी समाप्तं तद्वाशिरेव मारक इत्यर्थः’ इति स्वामी ॥ स्वामिटीकाया
 द्वितीयाध्यायस्य प्रथमपादे एतावत्तः कारिकाः । द्वितीयपादे तु नैकापि कारिका
 सञ्ज्ञासाभिरिति ॥ ६ ‘अन्ये तु’ इति स्वामी ॥ ७ स्वामिटीकाया द्वितीयाध्यायस्य
 तृतीयपादे एता कारिका लब्धा ॥

त्रिकोणाख्यदशायां च पाकभोगप्रकल्पनम् ॥ इति.
 पाके भोगे च पापाढये देहपीडा मनोज्वला । इति.
 रैलिनः शुक्र (१) शशिनोः (७) केन्द्राख्यां तु दशां नयेत् ।
 पुरुषश्चेत्ततो नेया स्त्री चेद्दर्पणतो नयेत् ॥
 शुक्रादि (१) प्रथमं नीत्वा द्वितीयं सूर्यतो (५) नयेत् ।
 कुजादि (९) च नयेत्पश्चात्प्राकारं सर्वतो नयेत् ।
 क्रमव्युत्क्रमभेदेन शुक्रसूर्यकुजाग्नयेत् ।
 एवं ज्ञात्वा फलं सर्वं ब्रूयादवतितं भवेत् ॥ इति.
 (भौगाधिकः कारकः स्यादल्पभागोऽन्त्यकारकः ।
 मध्यांशो मध्यखेटस्तु उपखेटः स उच्यते ॥)
 लग्नात्कारकपर्यन्तं सप्तमाद्वा दशां नयेत् ।
 उभयोरधिका संख्या कारकस्य दशासमाः ॥
 तद्युक्तानां च तत्तुल्यं प्रत्येकं स्युर्दशाः क्रमात् ।
 ग्रहात्कारकपर्यन्तं संख्यान्यस्य दशा भवेत् ॥
 कारकस्तद्युतश्चादौ तत्केन्द्रादिस्थितास्ततः ।
 दशाः क्रमेण विज्ञेयाः शुभाशुभफलप्रदाः ॥ (इति.)
 प्रतिभं न च वर्षाणि कारकाश्रयराशितः ।
 जन्मसंपद्विपक्षेमः प्रत्यरिः साधको वधः ॥
 मैत्रं परममैत्रं चेत्येवमन्तर्दशां नयेत् । इति.
 लग्नाच्च सप्तमात्पद्सु यो ग्रहोऽधिकराशिनः ।
 सोऽन्त्यग्रहो द्वयोस्तौल्ये ग्रहयुक्तस्तदा भवेत् ॥
 ग्रहयोगेऽपि तुल्ये स्यादधिकग्रहयोगतः ।
 अनाधिके तु विज्ञेयो निसर्गवलवान् ग्रहः ॥
 प्रत्येकयोश्च साम्येऽपि निसर्गवलवान् ग्रहः ।
 कारकादिव तस्माच्च भवेयुर्ग्रहजा दशाः ॥ (इति.)

१ 'ततस्तावतितं बाह्यम् २।१।४॥,' इति सूत्रार्थो 'लमाद्यावतितः—', इति
 श्लोकेन सप्रहीतो विज्ञेयः । 'दशाश्रयो द्वारम् २।४।२॥,' इति सूत्रार्थान्तर्गततत्तद्वाद्या-
 त्रितदशानयनप्रकारतत्क्रमादिभेदाः 'प्रथमे प्राक्—२।४।८॥,' इत्यादिभिर्धनुर्भिः सूत्र-
 र्वक्ष्यमाणाः 'चरेऽनुज्झित—,' इत्यादिश्लोकेन सप्रहीता वेदितव्याः, इति खामी ॥
 २ 'पृथक् क्रमेण—२।४।१०॥,' इत्यादिसूत्रमिदं वृद्धरन्यैरप्युपयुहितम्, इति खामी ॥
 ३ 'इयं च नवग्रहदशा वृद्धैरपनिबद्धा । तथाहि' इति खामी ॥ ४ 'इयं जन्मादिदशेति
 व्यवहियमाणा । तदुक्तं वृद्धैः,' इति खामी ॥ ५ 'इदं बान्धकारकद्वैविध्यं कारका-
 दन्दाद्यानयनं च वृद्धैरुक्तं तथाहि,' इति खामी ॥

(भागाधिकः कारकः स्यादल्पभागोऽन्त्यकारकः ।
 मध्यांशो मध्यखेटः स्यादुपखेटः स एव हि ॥
 लग्नात्कारकपर्यन्तं सप्तमाद्वा दशां नयेत् ।)
 दशान्त्यग्रहपर्यन्तं परा स्यात् खेटजा दशा ॥
 ग्रहात्कारकपर्यन्तं कारकाद्वा विलोमतः ।
 (वर्षद्वादशकं तत्र न चेदेकं विनिर्दिशेत् ॥)
 ग्रहयुक्ते तु तद्राशावोजे युग्मे यथाक्रमम् ।
 तत्केन्द्रं तु ततः पश्चात्तस्मात्पणफरं तथा ॥
 आपोक्लिमक्रमेण स्युर्दशाः सर्वग्रहोद्भवाः ।
 तत्रापि पर्यायदशाभेदैः पर्यायमुन्नयेत् ॥
 तत्रापि च दशाच्छिद्रं मृतिवर्षं विनिर्दिशेत् ।
 (रविः कुजः शनी राहुर्मरणे बलिनः क्रमात् ॥
 विरोधे दुर्बलं हित्वा गृहीयाद्वलिनं सुधीः ।)
 गुरुश्चन्द्रो भृगुः सौम्यो विरोधे बलवान्शुभः ॥
 मेपाद्यसव्यमार्गेण राहुकेतू न कारकौ । इति ।
 आत्मनस्तु दशा नेया जन्मसंपदुदीरिता ।
 क्रमप्राकारमार्गेण कुज(९) वर्षप्रमाणतः ॥
 जन्मसंपद्विपन्मुख्यक्रमाद् ग्राह्यास्तदात्मनः ।
 दैवचित्तु फलं ब्रूयाद्विपदादि विचार्य तु ॥ (इति.)
 जातग्रहेषु यः खेटः केवलो योगदोऽपि वा ।
 सुप्रसिद्धामुडुदशां तस्माच्चन्द्रादिवोच्येत् ॥
 तत्र ग्रहेषु यः कोऽपि यदि लग्नं न पश्यति ।
 लग्नत्रिकोणद्रष्टारं तर्ह्यालम्ब्य दशां नयेत् ॥ इति ।
 धोजराशिगते खेटे क्रमादन्तर्दशां नयेत् ।
 तत्तद्राशिनघांशादि युग्मे तु विपरीततः ॥ इति ।
 बलिनः शुक्र (१) शशिनो (७) ज्ञेया मण्डूकदा दशा ।
 शुक्रस्यौजपदात्प्राणः शशिनो युग्मतः स्मृतः ॥ इति ।
 (बलिनः शुक्रशशिनोर्ज्ञेया मण्डूकदा दशा) ।
 पुरुषश्चेत्ततो नेया स्त्री चेद्दर्पणतो नयेत् ॥ इति ।
 लग्नत्रिकोणे यो राशिर्बलवानुक्तहेतुभिः ।

१ 'अपरे वृद्धा जन्मादिदशाक्रमं केन्द्रस्थक्रममपहायानुज्झितक्रमेण कारकाधरा-
 धितो वर्णितवन्तः,' इति स्वामी ॥ २ 'योगदग्रहस्य केवलग्रहस्य च प्राग् राजयोग-
 प्रकरणे समाम्नातस्य यथायोगं दशाप्रवर्तकत्वं वृद्धेरुक्तम्,' इति स्वामी ॥ ३ 'जन्मतारं
 द्वादशधा—' इति रीत्या वा योगदकेवलयोर्दशा नेया अस्या च राशिदशायां तारात्म-
 त्प्रवृत्तार्या वृद्धैरन्तर्दशानमनप्रकारो निरुक्तः,' इति स्वामी ॥ ४ 'अत्र प्रसिद्धत्रिकोण-
 दशानदेव दशाक्रमो वृद्धैर्निरुक्तः' इति स्वामी ॥

तमारभ्योन्नयेद्धीमाञ्चरपर्यायवद्दशाम् ॥
 युग्मराशिभुवां पुंसामोजं गृहीत संमुखम् ।
 ओजराशिभुवां स्त्रीणां युग्मं गृहीत संमुखम् ॥
 ओजराशिभुवां पुंसां गृहीयादोजमेव तु ।
 युग्मराशिभुवां स्त्रीणां युग्ममेव समाश्रयेत् ॥
 क्रमोत्क्रमाभ्यां गणयेदोजयुग्मेषु राशिषु । इति ।
 ओजे लग्नं तदेव स्याद् युग्मे तत्सप्तमं भवेत् ।
 दशौजे क्रमतो ज्ञेया युग्मे व्युत्क्रमतो मता ॥ (इति.)
 योगार्था प्रथमा प्रोक्ता द्वितीया दृष्टिच्यते ।
 चलचलविमिश्रार्था दशा योगार्थका मता ॥
 यलिनस्तु दशा नेया राशेर्हि शशिशुक्रयोः ।
 स्त्री चेद्दर्पणतो नेया पुरुषश्चेत्ततो नयेत् ॥
 सा दशा त्रिविधा प्रोक्ता द्वेष्काणांशक्षेमदतः ।
 दृष्टियोगपदार्थस्तु फलं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥ इति ।
 (अग्रहात्सप्तहो ज्यायान् सप्तहोऽधिकग्रहः ।
 साम्ये चरस्विरद्वन्द्वः क्रमात्स्युर्बलशालिनः ॥)
 (लग्नत्रिकोणे यो राशिर्बलवानुक्तहेतुभिः ।
 तमारभ्योन्नयेद्धीमाञ्चरपर्यायवद्दशाम् ॥)
 (क्रमादृषे वृश्चिके च व्युत्क्रमात्कुम्भसिंहयोः) ।
 पष्ठपष्ठादिका ग्राह्या इत्येतावद्विशिष्यते ॥ इति ।
 यैर्द्वौजयोः क्रमेणैव युग्मयोन्युत्क्रमेण च ।
 पष्ठपष्ठादिका ग्राह्या नैव किञ्चिद्विशिष्यते ॥ इति ।
 जन्मतारं द्वादशधा विभजेत् यत्र चन्द्रमाः ।
 लग्नात्तावतिथे राशौ न्यसेदादौ दशाधिपम् ॥
 स यद्युद्येऽथवा नीचे तदा स्याद्राजसेवकौ ।
 समिग्रक्षौ सुखी शत्रुराशौ निःस्वः समे समः ॥ इति ।
 (समाप्तध्यायं सपरिकरो ग्रन्थः)

- १ 'स्पृष्टादंशैपम्यामय-२।४।१५॥' इत्येतद्दूरपर्यायि योजितम्, इति खानी ॥
 २ 'एवं वृद्धा दशाधिपये प्रकारविशेषमपि कंचनाधिकं कथितवन्तः' तथाहि, इति
 खानी ॥ ३ 'केचित्तु महादशावालनेऽपि वृषादिषु क्रमव्यत्ययमसहमानाः 'क्रमाद्—'
 इत्यादिपदं प्रोक्तं पठन्तः परान्तरे स्वयं पेद्दुः—यदौजयोरिति । अयमर्थः—यदेति
 वृष्टान्तयोः प्रत्याख्यानाय क्लृप्तान्तरारम्भः, इति खानी ॥ ४ स्वामिटीकाया द्वितीया
 भाष्यस्य अनुपपत्तेरिति एतावतो वृद्धकारिका इति विवम् ॥